

TREASURY OF AESOP'S FABLES

TUYỂN TẬP TRUYỆN TRANH AESOP

HAI CHA CON VÀ CON LỪA

Biên dịch: Đặng Ngọc Thanh Thảo – An Bình

First News

NHÀ XUẤT BẢN TRẺ

Có hai cha con nhà nọ dắt lừa lên thị trấn bán.

Vì sợ con lừa sẽ mệt khi bị cưỡi nên họ quyết định đi sau con lừa.

Đi một đoạn, họ gặp một nhóm phụ nữ lớn tuổi đang đứng bên vệ đường.
- Nhìn xem! - Những người phụ nữ này lên tiếng. - Thật là người đàn ông vô tâm khi để thằng bé tội nghiệp lê bước trên con đường bụi bặm trong khi có một con lừa khỏe mạnh để cưỡi. Hãy để đưa con trai tội nghiệp của ông cưỡi con lừa đi!

Người đàn ông không muốn họ nghĩ mình vô tâm nên đã làm theo những gì họ bảo. Ông để đưa con cưỡi lừa, còn mình đi phía trước. Ông cảm thấy hài lòng vì đã làm theo lời khuyên đúng đắn đó.

Chẳng bao lâu sau, họ lại gặp một vài ông lão đang ngồi bên vệ đường.

- Nhìn xem. - Một ông lão lên tiếng. - Thật là một thằng bé ích kỷ! Nó cười con lừa trong khi để người cha già phải đi bộ vất vả trên con đường bụi bặm.

Và ông lão đề nghị:

- Hãy để cho người cha tội nghiệp của người cười lừa đi!

Người con nghĩ rằng những ông lão kia sẽ hài lòng nếu nó làm theo những gì họ bảo; bằng không họ sẽ nghĩ rằng nó ích kỷ.

Thế là người cha cười lừa còn người con trai đi phía trước. Người con cảm thấy vui vẻ vì đã làm theo lời khuyên đúng đắn đó.

Một hồi sau, họ gặp một nhóm người đang làm việc trên thửa ruộng bên đường.

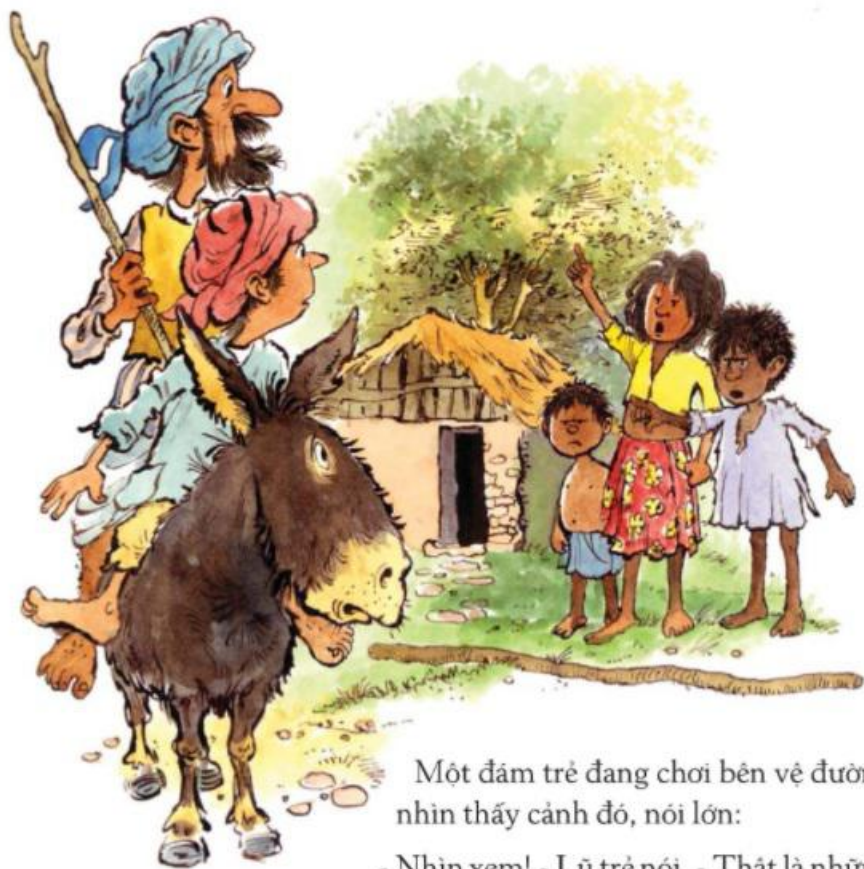
- Nhìn xem! - Những người này cười nói với nhau. - Thật là hai cha con ngớ ngẩn!

Con lừa dành cho hai người cười, vậy mà đứa con lại phải đi bộ trên con đường đầy bụi. Cả hai người nên cùng cười con lừa đi!

Người đàn ông nghĩ những người kia sẽ hài lòng nếu ông làm theo những gì họ bảo; nếu không, họ sẽ nghĩ rằng ông ngớ ngẩn. Vì vậy, người đàn ông và đứa con cùng leo lên cưỡi lừa.

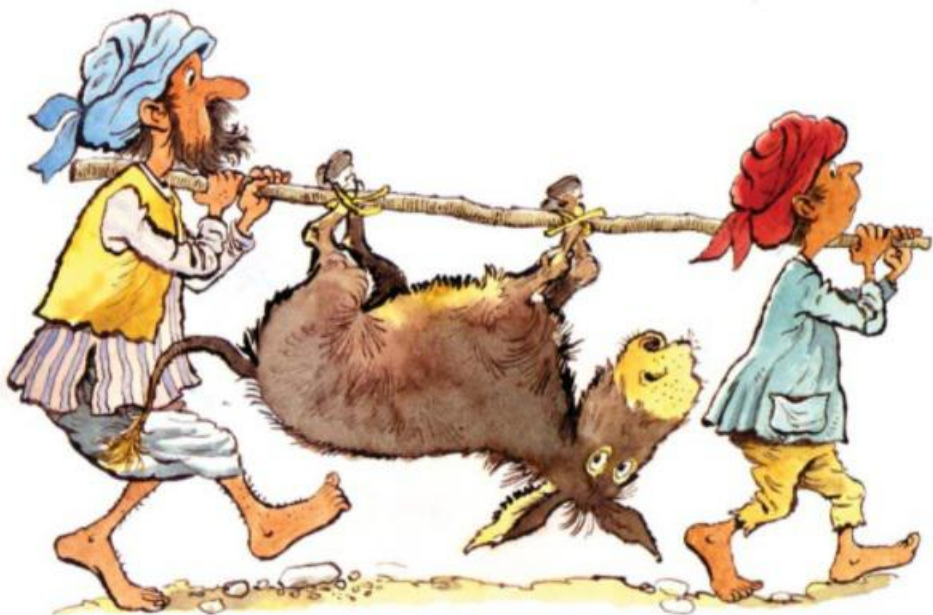
Chẳng mấy chốc, con lừa mệt nhọc lê từng bước và liên tục vấp ngã.

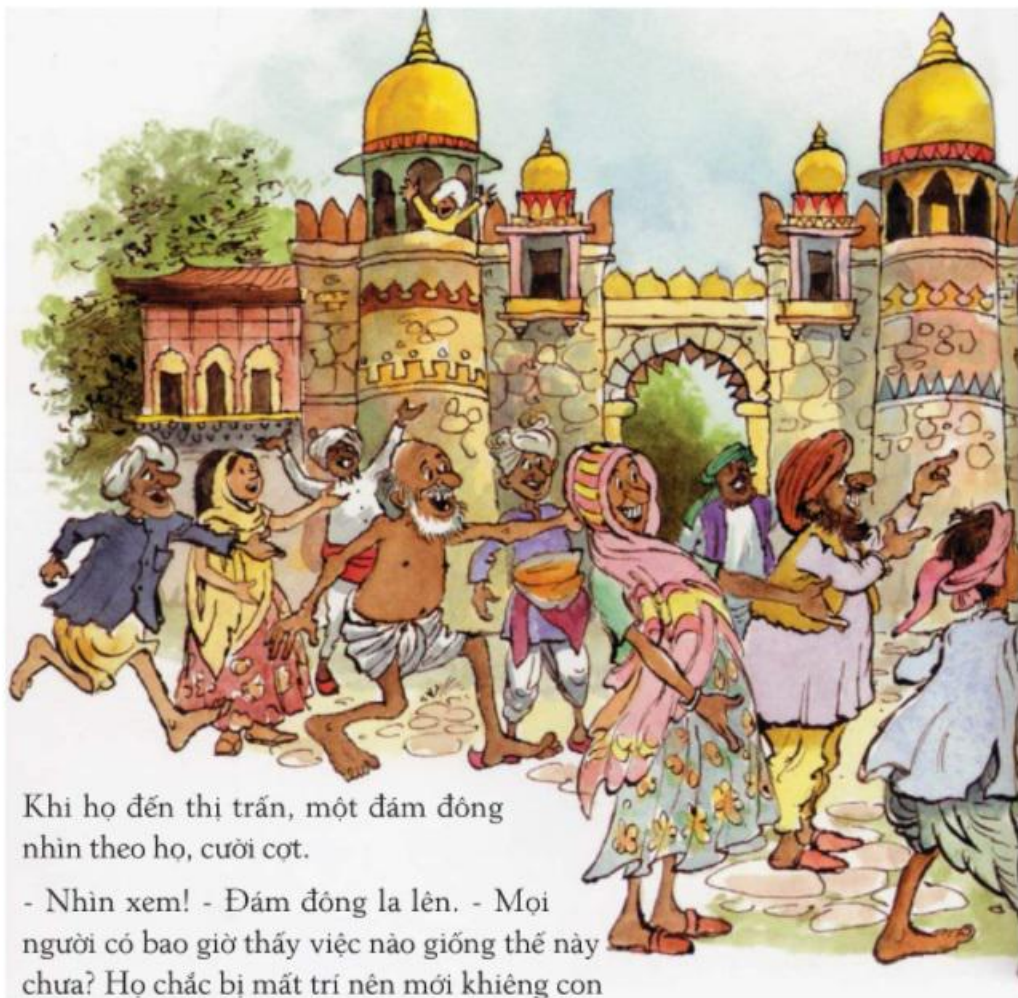
Một đám trẻ đang chơi bên vệ đường nhìn thấy cảnh đó, nói lớn:

- Nhìn xem! - Lũ trẻ nói. - Thật là những

con người nhẫn tâm! Cả hai đều ngồi trên lưng con lừa tội nghiệp trong khi nó đang mệt đừ. Phải đảo ngược mới đúng! Hãy để con lừa tội nghiệp được cười lại!

Người đàn ông nghĩ tốt nhất nên làm lừa trẻ hài lòng. “*Nhưng làm sao để con lừa có thể cười được nhỉ?*” – Ông tự hỏi. Cuối cùng ông chọn cách cột chân của con lừa vào một cái đòn gánh và cùng người con khiêng.

Khi họ đến thị trấn, một đám đông nhìn theo họ, cười cợt.

- Nhìn xem! - Đám đông la lên. - Mọi người có bao giờ thấy việc nào giống thế này chưa? Họ chắc bị mất trí nên mới khiêng con lừa như thế!

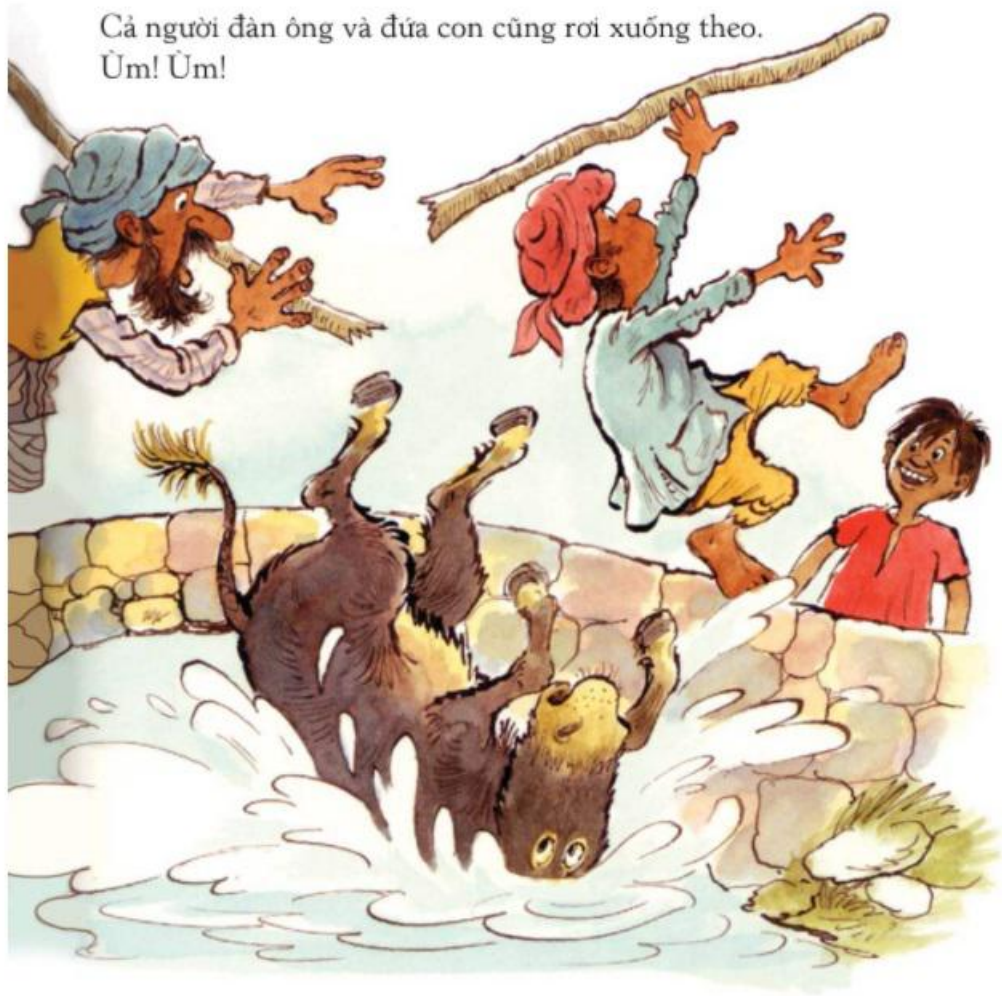

Con lừa chẳng thích bị khiêng như vậy nên nó đã
chân vào cái đòn gánh. Khi người đàn ông và đứa con
đi qua cây cầu thì con lừa càng đá dữ dội.

Còn lừa đá mạnh đến nỗi cái đòn gánh bị gãy và nó rơi tõm xuống sông.
Ùm!

Cả người đàn ông và đứa con cũng rơi xuống theo.
Ùm! Ùm!

Thật là tai họa – cả ba vung vẩy loạn xạ trong nước. Như vậy, vì cố làm hài lòng mọi người nên người đàn ông và đứa con trai đã nhận kết cục chẳng vui vẻ chút nào!